

Diasshow betragtninger

“Diasshows” egner sig godt til at præsentere et projekt om et specifikt emne. Det kan være alt fra en rejseoplevelse til en fortælling om alderdom.

Det kræver, at man sætter sig ind i en fortælleform, som er helt anderledes end den, vi er vant til, når vi arbejder med stillbilleder.

Et diasshow består af flere kommunikative elementer. Billede, lyd, indtale og tekster syet sammen (redigeret) på en måde, så det fremstår som en helhed.

Man kan lære mest om mediet ved at sætte sig ind i den måde man arbejder på, når man laver film/video. Man har en idé, man har et formål, man har en målgruppe.

Nu begynder researchen, som skal føre frem til en nedskrevet projektbeskrivelse, der skal indeholde alle relevante informationer. Alt behøver ikke at være 100% nøjagtigt. Det er en slags skitse, der viser, at man har gjort sig en lang række overvejelser. F.eks.

Hvem er målgruppen?

Hvor skal det vises?

Hvor lang tid skal showet vare?

Budget, tidsplan m.m.

Den grundige research skal sikre, at der ikke kommer for mange overraskelser af den kedelige slags. Og researchen skal også føre frem til, at man nu kan lave en nogenlunde god drejebog.

Drejebogen er udgangspunkt for på en organiseret og gennemtænkt måde at gå i gang med det kreative arbejde med at tage billeder og finde/optage lyd.

Tag rigeligt med billeder og husk at arbejde med billedudsnit, perspektiv, synsvinkel m.m., og hold dig til tværformat (over 100 års erfaringer viser, at man visuelt kan fortælle alt inden for tværformatet).

Til sidst skal det hele redigeres. Igen kan man lære meget af filmens klassiske fortællemåde. Når man er skrap til den, kan man nemmere bryde regler og vælge andre måder at fortælle på.

Den måde billede og lyd strikkes sammen på skaber rytmen, der går lige fra det aktionprægede (tænk på nogle af de bedste musikvideoer) til den mere rolige og poetiske form. Der er altid en start, der skal fange publikums interesse og en slutning, hvor man er forløst (klogere, glad, ked af det, vred m.m.). Og alt ind imellem er den dramaturgiske udvikling, som man vælger.

Redigeringen er for de fleste den sværeste proces. I filmverdenen kan en dygtig klipper løfte et middelmådigt materiale, hvor en dårlig klipper kan ødelægge det mest fantastiske materiale.

Redigeringen er også den proces, hvor man skal lære begrænsningens kunst: at “kill your darlings”. Man kan selvfølgelig ikke få alt med, og det gør nogle gange ondt at droppe en hel sekvens som man synes er god. Her er det i øvrigt en god idé at få andre til at se ens show igennem, da de ofte kan se, hvor skoen trykker.

God fornøjelse med dit projekt.

Her er hjemmesiden til programmet. Proshow Gold er det, jeg bruger:

<http://www.photodex.com/proshow>

Michael Mogensen

17. februar 2016